

روشهای مناسب برای کاهش خطرات بیماری:

۱- شناسایی حیوانات آلوده یا مبتلا

۲- درمان

۳- مطالعه تاریخچه بیماری

پیشگیری

کنترل جمعیت جوندگان

استفاده از چکمه، دستکش و پیش بند توسط افرادی که در مشاغل مخاطره آمیز کار می کنند.

شناسایی آب ها و خاک هایی که احتمالاً آلوده هستند و در صورت امکان زهکشی آب آنها.

آموزش مردم و به خصوص گروه های در معرض خطر در خصوص روش های انتقال و اهمیت بیماری و خودداری از شنا

درروی پوست، زردی و رنگ پریدگی، تنگی نفس، کاهش شیر همراه با مشاهده لخته های خون در آن، قطع کامل شیر و شل شدگی و نرمی پستان، تورم پستان.

منبع آلودگی

مهمترین منبع آلودگی، حیوانات مبتلا می باشند. از طریق ادرار، جنین سقط شده و ترشحات رحمی آلوده، سبب انتشار بیماری در مراتع، آبگیرها، انبار خوراک دام و آبشخورها و ... می گردند

روش انتقال بیماری

باکتری، معمولاً از طریق مسیرهای یاد شده در زیر به میزبان منتقل می گردد:

- زخم روی پوست
- ملتحمة چشم
- استنشاق ذرات آلوده
- انتقال بیماری از طریق جفت به جنین
- انتقال به حیوانات شیرخوار از طریق شیر آلوده
- انتقال باکتری بوسیله اسپرم آلوده

به نام خدا

تب شالیزار یا تب برنجکاران به عنوان یک بیماری مشترک بین حیوان و انسان می باشد که به وسیله عامل باکتری ایجاد می شود.

تب شالیزار معمولاً در اثر تماس غیرمستقیم انسان یا دام با آب، خاک یا غذای آلوده شده توسط ادرار آلوده تعداد زیادی از حیوانات وحشی حاصل میشود.

علائم:

علائم ابتدائی تب شالیزار با شروع ناگهانی سردرد، دردهای عضلانی شدید (مخصوصاً در ران ها و کمر)، لرز، و تب مشخص می شود.

تب (۴۱/۵ - ۴۰/۵ درجه سانتیگراد)، بی اشتها، ایجاد کبودی

۴